

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Fondets billedkunstneriske udvalg indkøber grafiske arbejder, tegninger, malerier og skulpturer.

Efter afslutningen af hvert indkøbsudvalgs 3-årige funktionsperiode finder en uddeponering af de indkøbte værker sted.

For tiden har fondet i sit arkiv 520 kunstværker, der er resultatet af 4 års indkøb (1981, 1982, 1983 og 1984).

Når værkerne, der er indkøbt i perioden fra 1981 til 1983, endnu ikke er fordelt, skyldes det, at Kunstfonden og ministeriet arbejder på et forslag til en ændret deponeringsordning, hvor det er tanken i højere grad at inddrage lokale myndigheder i uddeponeringsprocessen.

Det kan oplyses, at fondet fra 1. januar 1965 til 31. december 1980 har indkøbt 4.036 kunstværker, der er deponeret på institutioner over hele landet.

Der er i perioden 1. januar 1965 til 31. december 1984 indkøbt for et samlet beløb af 13.003.783 kr.

For så vidt angår fordelingen på kategorier af de 520 kunstværker vender ministeriet tilbage snarest.

Spm. nr. S 524

Til *indenrigsministeren* (11/1 85) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Er det tilladt at bruge tvangsmidler, f.eks. »Jacobssæle« over for patienter på somatiske sygehusafdelinger, og hvis det er tilladt, f.eks. i oplagte nødstilfælde, defineres da oplagte nødstilfælde som f.eks. grundet i personalemangel, og er det i øvrigt forpligtende for sygehuspersonalet at følge regler for brug af tvangsmedicin, såfremt en amtskommune fastsætter sådanne?«

Begrundelse

Spørgsmålet rejses på baggrund af undertegnede viden om en konkret sag, men er jo meget principiel, ikke mindst på baggrund af normeringerne af personalet på vore sygehuse, som efter de seneste sparerunder er et absolut minimum.

Mig bekendt findes der ikke regler om ovenstående, når det handler om somatiske sygehusafdelinger, men jeg er vidende om, at

der findes regler, når det omhandler sindssyge og tvangsindlagte. Det er ligeledes uklart, om en amtskommune kan lave regler herom.

Svar (24/1 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

På somatiske sygehusafdelinger og plejehjem, som ikke omfattes af lov om sindssyge personers hospitalsophold, kan man undertiden være nødsaget til at benytte fikseringsmidler for at beskytte en person mod at komme til skade. Det kan eksempelvis være i situationer, hvor en senil-dement patient/beboer på grund af konfusion foretager sig handlinger, som kan udgøre en fare for den pågældende selv. Som eksempler herpå kan nævnes, at patienter er faldet ud af sengen eller ned af stole og har pådraget sig brud eller på anden måde er kommet alvorligt til skade.

De midler, man benytter i sådanne situationer, benyttes således alene som en beskyttelsesforanstaltning over for den pågældende patient/beboer, og de kan derfor på ingen måde sammenlignes med de tvangsmidler, der i nogle tilfælde må tages i anvendelse på psykiatriske afdelinger.

Det må derfor accepteres, at det i særlige situationer kan være nødvendigt at beskytte en patient/beboer mod at komme til skade som følge af den pågældendes manglende erkendelse af en åndelig/legemlig defekttilstand, men disse beskyttelsesforanstaltninger må selvsagt kun benyttes i det helt nødvendige omfang og med de mest skånsomme midler. Desuden må patienten/beboeren være under opsyn af personalet.

Vedrørende spørgsmålet om tvangsmedicinering bemærkes, at tvangsmedicinering ikke må benyttes på institutioner uden for det psykiatriske sygehuvæsen, og at det derfor ikke er muligt for en amtskommune at fastsætte regler herfor.

Spm. nr. S 527

Til *justitsministeren* (14/1 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren be- eller afkræfte, at myndighederne har tilladt, at udenlandske statsborgere, der har ansøgt om asyl som flygtninge, har fået tilladelse til at holde jul i deres hjemlande?«